

er lejet eller forpagtet ud, skal såvel ejer som lejer eller forpagter partshøres. Afgørelsen kan påklages til Naturklagenævnet. Det foreslås, at en klage over en afgørelse skal kunne fratages opsættende virkning, hvis der er fare for ødelæggelse eller væsentlig forringelse af den udpegede lokalitet eller for forstyrrelser, der indebærer betydelige konsekvenser for de arter, området er udpeget for, jf. § 63, stk. 4.

Aftaler efter § 18 og afgørelser efter §§ 19 - 21 kan tinglyses på ejendommen og skal gælde permanent for fremtidige ejere og brugere, jf. § 40.

Der er hjemmel til, at en aftale kan genforhandles, hvis parterne er enige om det og hvis ændringen ikke strider mod Natura 2000-skovplanens bevaringsmålsætninger. Miljøministeren kan fx have et behov for genforhandle en aftale, hvis der konstateres en væsentlig forringelse af bevaringsstatus, der nødvendigvis gør en indsats, eller hvis den allerede aftalte/afgjorte indsats viser sig utilstrækkelig. Også ejeren kan have et ønske om at ændre aftalen, og dette vil efter omstændighederne kunne ske, hvis ændringen ikke er i strid med planens bevaringsmålsætninger.

Der kan ydes tilskud til dækning af tab i forbindelse med aftalerne efter reglerne herom i lovforslagets kapitel 5. Størrelsen af et tilskud skal beregnes efter samme principper, som finder anvendelse for beregning af erstatning, jf. § 24, for krav, der stilles i en afgørelse efter § 19.

Egekrat, der eksisterede den 1. juli 1989, foreslås uændret beskyttet, og der skal uændret ske en registrering af bevaringsværdige egekrat med henblik på at indgå aftaler med ejerne om at sikre deres bevaring, jf. § 72 og § 26. Hvor der allerede er indgået en tinglyst aftale med ejeren om bevaring af et egekrat, som er beliggende i et habitatområde, forudsættes aftalen videreført. Er der behov for det, vil den blive suppleret med en afgørelse eller en aftale efter §§ 18 og 19. Det forventes dog, at de eksisterende krav til driften i egekratsaftalerne er tilstrækkelige til at sikre gunstig bevaringsstatus.

Afgørelser truffet efter §§ 19 - 21 håndhæves efter de almindelige regler i loven om påbud og straf. Aftaler kan ikke håndhæves med påbud og straf. Der kan dog være knyttet sanktioner til manglende opfyldelse af vilkår for udbetaling af tilskud i forbindelse med aftalen, jf. bestemmelserne herom i kapitel 8 og 10. Hvis det konstateres, at en aftale misligholdes, skal miljøministeren træffe afgørelse efter § 19 om de nødvendige krav til driften.

På de mindst 5.000 ha med skovnaturtyper i internationale naturbeskyttelsesområder, der tilhører Miljøministeriet, vil der som på de private ejendomme

blive fastsat de nødvendige driftskrav. Disse vil fremgå af driftsplanen for den enkelte lokalitet.

Til §§ 20 og 21

Beslutninger om indgreb i driften mv. i de internationale naturbeskyttelsesområder træffes normalt på grundlag af Natura 2000-skovplanen og de heri beskrevne nødvendige foranstaltninger (indsatsprogram).

Selvom der foreligger en Natura 2000-skovplan, kan en trussel mod en habitatnaturtype mv. i særlige tilfælde være så overhængende, at der er behov for et hurtigt indgreb for at afværge truslen. Det kan være situationer, hvor ny oplysninger eller ny viden kan vise behov for indgreb, der ikke har kunnet forudses, og som ikke kan afvente en revision af planen og de heri beskrevne nødvendige foranstaltninger, f.eks. hvor der konstateres forekomst af nyindvandrede beskyttelseskrevende arter, eller hvor en bestemt lovlig aktivitet viser sig at medføre væsentlig, hidtil ukendt negativ påvirkning af arter eller naturtyper. Det kan også være situationer, hvor en ejer mod forventning ønsker at ændre driften i en retning, som ikke er forudset i planen, og som f.eks. anmeldes på grundlag af bestemmelserne i § 17.

Det foreslås derfor, at miljøministeren i sådanne særlige tilfælde efter § 20 får hjemmel til at give ejeren et foreløbigt pålæg. Retsvirkningen begrænses til højst 6 måneder. Indenfor dette tidsrum skal det foreløbige pålæg afløses af en aftale efter § 18 eller en afgørelse efter § 19. Fristen kan dog i særlige tilfælde forlænges, fx hvis det kræver yderligere tid at indgå en aftale efter § 18, eller hvis der skal foretages en revision af Natura 2000-skovplanen.

Hjemlen er begrænset til situationer, hvor aktiviteten vurderes at ville ødelægge eller væsentligt skade habitatnaturtyperne eller væsentligt forstyrre de arter, som området er udpeget for, og hvor truslen ikke kan afværges gennem aftale eller på anden måde.

Tilsvarende gælder efter forslaget § 21, hvor der kan være behov for et akut indgreb, inden planen er vedtaget i tilfælde, hvor aktiviteten vurderes i strid med habitatdirektivets artikel 6 at ville forringe habitatnaturtyperne eller levestederne for arterne eller væsentligt forstyrre de arter, som området er udpeget for. Det forudsættes, at truslen ikke kan afværges gennem aftale eller på anden måde. Det forudsættes, at pålægget også i disse tilfælde er tidsbegrænset.

Som nævnt under bemærkningerne til §§ 9 og 10 vil afgørelser efter §§ 20 og 21 gå forud for andre rettigheder, ejeren har efter loven, og der vil i forbindelse